

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

19.9.2006

PE 378.595v01-00

POPRAWKI 38-130

Projekt sprawozdania

(PE 374.345v02-00)

Marie-Noëlle Lienemann

Ustanowienie ram działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego
(dyrektywa w sprawie strategii morskiej)

Wniosek dotyczący dyrektywy (COM(2005)0505 – C6-0346/2005 – 2005/0211(COD))

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawki Parlamentu

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 38

Punkt uzasadnienia 1 a (nowy)

(1a) Ze względu na szczególną wrażliwość ekosystemu Morza Bałtyckiego, wynikającą z jego zamkniętego charakteru i słonawych wód, państwa członkowskie otaczające Bałtyk powinny pilnie dążyć do rozwiązania problemu szczególnych zagrożeń dla Morza Bałtyckiego, takich jak eutrofizacja, wprowadzanie gatunków inwazyjnych i przelówienie.

Or. en

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 39

Punkt uzasadnienia 6

AM\630146PL.doc

PE 378.595v01-00

PL

PL

(6) Jest zatem właściwym, aby **każde** państwo członkowskie opracowało taką strategię morską dla swoich europejskich obszarów morskich, która uwzględniając specyfikę tych obszarów, będzie jednocześnie odzwierciedlać ogólne potrzeby danego regionu morskiego. Strategie morskie powinny w rezultacie doprowadzić do wykonania działań przewidzianych w programach opracowanych w celu osiągnięcia dobrego stanu środowiska.

(6) Jest zatem właściwym, aby **państwa członkowskie należące do jednego regionu morskiego zapewniły stworzenie jednej wspólnej strategii morskiej w każdym regionie lub podregionie dla wód podlegających ich władzy lub jurysdykcji. Każde** państwo członkowskie **powinno opracować** taką strategię morską dla swoich europejskich obszarów morskich, która uwzględniając specyfikę tych obszarów, będzie jednocześnie odzwierciedlać ogólne potrzeby danego regionu morskiego. Strategie morskie powinny w rezultacie doprowadzić do wykonania działań przewidzianych w programach opracowanych w celu osiągnięcia dobrego stanu środowiska.

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka jest zgodna z poprawką 14 sprawozdawcy, w której podkreśla się, że państwa członkowskie powinny zapewnić powstanie jednej, wspólnej strategii morskiej dla regionu lub podregionu.

Poprawkę złożył Chris Davies

Poprawka 40

Punkt uzasadnienia 7 a (nowy)

(7a) Ze względu na wzajemne oddziaływanie interesów państw zajmujących się przewozamiorskimi i połowami oraz ich statków i działalności w środowisku morskim, konieczne jest koordynowanie działań w celu ochrony środowiska morskiego przed zagrożeniami związanymi z działalnością tych statków w regionie morskim państw, pod których banderą pływają te statki. Jeżeli w danym regionie morskim działają statki krajów trzecich, państwa członkowskie powinny skoordynować swoje wysiłki na rzecz ochrony środowiska morskiego w ramach istniejących organów i instytucji.

Uzasadnienie

Działania krajów, których statki pływają na wodach państwa członkowskiego, mogą mieć znaczący wpływ na stan środowiska naturalnego tych wód ze względu na zanieczyszczenia pochodzące ze statków lub innego rodzaju wpływ ich działalności na środowisko morskie. Dla celów koordynacji państwa członkowskie powinny wykorzystać istniejące struktury międzynarodowe.

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 41
Punkt uzasadnienia 12

(12) Z uwagi na fakt, że programy środków realizowane na mocy strategii morskich będą skuteczne tylko wtedy, gdy zostaną opracowane na podstawie rzetelnej wiedzy o stanie środowiska morskiego na danym obszarze i możliwie najlepiej dostosowane do potrzeb danych wód w każdym z państw członkowskich oraz z uwzględnieniem ogólnych potrzeb danego regionu morskiego, należy stworzyć na poziomie krajowym stosowne ramy dla opracowywania polityki opartej na rzetelnej informacji.

(12) Z uwagi na fakt, że programy środków realizowane na mocy strategii morskich będą skuteczne ***i jak najbardziej opłacalne*** tylko wtedy, gdy zostaną opracowane na podstawie rzetelnej wiedzy ***naukowej*** o stanie środowiska morskiego na danym obszarze i możliwie najlepiej dostosowane do potrzeb danych wód w każdym z państw członkowskich oraz z uwzględnieniem ogólnych potrzeb danego regionu morskiego, należy stworzyć na poziomie krajowym stosowne ramy dla opracowywania polityki opartej na rzetelnej informacji, ***z uwzględnieniem badań i działań w zakresie monitorowania środowiska morskiego.***

Uzasadnienie

Należy podkreślić rolę nauki i badań w celu zagwarantowania, że decyzje polityczne będą jak najstaranniejsze i jak najbardziej opłacalne.

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 42
Punkt uzasadnienia 12 a (nowy)

(12a) W celu zapewnienia skutecznej

ochrony środowiska morskiego państwa członkowskie powinny stworzyć ramy i platformy umożliwiające międzysektorowe traktowanie zagadnień morskich. Rozwój statusu wód morskich nie powinien być zatem rozważany jedynie z perspektywy środowiska naturalnego, ale powinien łączyć nauki przyrodnicze z gospodarczym, społecznym i administracyjnym rozwojem danego obszaru.

Or. en

Uzasadnienie

Nowe podejście do ochrony środowiska morskiego wymaga likwidacji tradycyjnego myślenia sektorowego. W sektorach środowiska naturalnego, nauki, zdrowia, handlu i przemysłu należy uwzględniać zagadnienia, które tradycyjnie należały do wielu innych sektorów.

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 43
Punkt uzasadnienia 13

(13) Jako pierwszy krok w przygotowaniach do tego procesu państwa członkowskie w ramach danego regionu morskiego powinny przeprowadzić analizy cech ich obszarów morskich, wskazujące na główne źródła wywierające wpływ na nie, sposoby ich gospodarczego i społecznego użytkowania oraz koszty degradacji środowiska morskiego.

(13) Jako pierwszy krok w przygotowaniach do tego procesu państwa członkowskie w ramach danego regionu morskiego powinny przeprowadzić analizy cech **i funkcji** ich obszarów morskich, wskazujące na główne źródła wywierające wpływ na nie, sposoby ich gospodarczego i społecznego użytkowania oraz koszty degradacji środowiska morskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Ważna jest nie tylko analiza cech wód morskich, ale także tego, jak wody te funkcjonują w praktyce.

Poprawkę złożył Vasco Graça Moura

Poprawka 44
Punkt uzasadnienia 19 a (nowy)

(19a) Zważywszy na priorytetową potrzebę opracowania strategii środowiska morskiego oraz sporządzenia i wdrożenia programów działania, należy przewidzieć współfinansowanie na ten cel, zależne od wielkości wyłącznych stref ekonomicznych każdego z państw członkowskich, poprzez ustanowienie nowych instrumentów finansowych lub instrumentów już przewidzianych w czwartych podstawach wsparcia Wspólnoty.

Or. pt

Poprawkę złożyła Dorette Corbey

Poprawka 45
Punkt uzasadnienia 28

(28) Środki regulujące proces zarządzania rybołówstwem mogą być przyjmowane **tylko** w kontekście Wspólnej Polityki Rybołówstwa określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa na podstawie opinii naukowców i z tego względu **nie** są objęte niniejszą dyrektywą. Kontrola zrzutów i emisji powstających na skutek użytkowania materiałów radioaktywnych jest uregulowana w art. 30 i 31 Traktatu Euratom i z tego względu nie jest objęta niniejszą dyrektywą.

(28) Środki regulujące proces zarządzania rybołówstwem mogą być przyjmowane **między innymi** w kontekście Wspólnej Polityki Rybołówstwa określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa na podstawie opinii naukowców i z tego względu **również** są objęte niniejszą dyrektywą. Kontrola zrzutów i emisji powstających na skutek użytkowania materiałów radioaktywnych jest uregulowana w art. 30 i 31 Traktatu Euratom i z tego względu nie jest objęta niniejszą dyrektywą.

Or. nl

Uzasadnienie

Działalność taka jak rybołówstwo ma znaczny wpływ na środowisko morskie i dlatego również mieści się w zakresie niniejszej dyrektywy.

Poprawkę złożyła Linda McAvan

Poprawka 46

Punkt uzasadnienia 28 a (nowy)

(28a) Przyszła reforma wspólnej polityki rybołówstwa powinna uwzględnić wpływ rybołówstwa na środowisko naturalne oraz cele niniejszej dyrektywy.

Or. en

Uzasadnienie

Nie zrównoważone połowy stanowią jedno z największych zagrożeń dla europejskich mórz.

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 47

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy ***dla rozwoju strategii morskich mających na celu osiągnięcie dobrego stanu*** ochrony środowiska morskiego [najpóźniej do 2021 r.] ***oraz zapewnienie dalszej ochrony i zachowania tego środowiska a także powstrzymanie pogarszania.***

Dla celów niniejszej dyrektywy „stan ochrony środowiska” oznacza ogólny stan środowiska w wodach morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji oraz procesów zachodzących w składających się na nie ekosystemach wraz z naturalnymi fizjograficznymi, geograficznymi oraz klimatycznymi czynnikami, jak również uwarunkowań fizycznych i chemicznych, łącznie z tymi, które powstały na skutek działalności człowieka na danym obszarze.

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy, ***w których państwa członkowskie osiągną dobry stan*** ochrony środowiska morskiego najpóźniej do 2017 r. ***oraz przyjmą środki, które:***

a) zapewniają ochronę i zachowanie środowiska morskiego lub umożliwiają jego odnowienie albo, jeśli to okaże się możliwe, odnawiają funkcjonowanie, procesy i strukturę bioróżnorodności morskiej i ekosystemów morskich;

b) zapobiegają i stopniowo eliminują zanieczyszczenia w środowisku morskim, aby wykluczyć znaczny wpływ na bioróżnorodność morską, ekosystemy morskie, zdrowie ludzkie i zgodne z prawem rodzaje korzystania z morza, albo też znaczne dla nich zagrożenie;

c) utrzymują działalność prowadzoną w środowisku morskim na zrównoważonym

poziomie, który nie naraża na niebezpieczeństwo sposobów korzystania z morza, działań przyszłych pokoleń, ani zdolności ekosystemów morskich do reagowania na zmiany wywoływane przez naturę i ludzi.

Poprawkę złożyła Dorette Corbey

Poprawka 48
Artykuł 1 ustęp 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy dla rozwoju strategii morskich **mających na celu osiągnięcie** dobrego stanu ochrony środowiska morskiego [najpóźniej do **2021** r.] oraz **zapewnienie** dalszej ochrony i zachowania tego środowiska a także **powstrzymanie** pogarszania.

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy dla rozwoju strategii morskich **opartych na zrównoważonym korzystaniu, w celu osiągnięcia** dobrego stanu ochrony środowiska morskiego [najpóźniej do **2016** r.] oraz **zapewnienia** dalszej ochrony i zachowania tego środowiska, a także **powstrzymania** pogarszania.

Or. nl

Uzasadnienie

Strategie morskie muszą opierać się na ochronie i zrównoważonym korzystaniu ze środowiska morskiego. Takie sformułowanie wiąże dyrektywę z Konwencją o różnorodności biologicznej. Rok 2016 jest zgodny z ramową dyrektywą wodną. Zmiana roku ma również wpływ na inne artykuły, w których wymieniane są lata.

Poprawkę złożył John Bowis

Poprawka 49
Artykuł 1 ustęp 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy dla rozwoju strategii morskich mających na celu osiągnięcie dobrego stanu ochrony środowiska morskiego [najpóźniej do **2021** r.] oraz zapewnienie dalszej ochrony i zachowania tego środowiska a także powstrzymanie pogarszania.

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy dla rozwoju strategii morskich mających na celu osiągnięcie dobrego stanu ochrony środowiska morskiego [najpóźniej do **2024** r.] oraz zapewnienie dalszej ochrony i zachowania tego środowiska, a także powstrzymanie pogarszania.

Or. en

Uzasadnienie

Biorąc pod uwagę cel wodnej dyrektywy ramowej, jakim jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego do roku 2015, oraz pierwszy przegląd planów gospodarowania wodami w dorzeczu w roku 2021, proponuje się przedłużenie docelowego terminu osiągnięcia „dobrego stanu ekologicznego” do roku 2024. Będzie to praktyczniejsze, ponieważ zagwarantuje, że pierwsza tura programu środków ramowej dyrektywy wodnej oraz innych dyrektyw, w szczególności zmienionej dyrektywy dotyczącej jakości wody w kąpieliskach, oraz płynące z nich korzyści dla wód słodkich i środowiska morskiego zostaną w pełni zrealizowane i ocenione.

Poprawkę złożył Anders Wijkman

Poprawka 50

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy **dla rozwoju strategii morskich mających na celu osiągnięcie dobrego stanu** ochrony środowiska morskiego [najpóźniej do **2021 r.**] **oraz zapewnienie dalszej ochrony i zachowania tego środowiska a także powstrzymanie pogarszania.**

Dla celów niniejszej dyrektywy „stan ochrony środowiska” oznacza ogólny stan środowiska w wodach morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji oraz procesów zachodzących w składających się na nie ekosystemach wraz z naturalnymi fizjograficznymi, geograficznymi oraz klimatycznymi czynnikami, jak również uwarunkowań fizycznych i chemicznych, łącznie z tymi, które powstały na skutek działalności człowieka na danym obszarze.

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy, w **których państwa członkowskie powinny osiągnąć dobry stan** ochrony środowiska morskiego [najpóźniej do **2021 r.**] **oraz przyjmą środki, które:**

a) zapewniają ochronę i zachowanie środowiska morskiego lub umożliwiają jego odnowienie albo, jeśli to okaże się możliwe, odnawiają funkcjonowanie, procesy i strukturę bioróżnorodności morskiej i ekosystemów morskich;

b) zapobiegają i stopniowo eliminują zanieczyszczenia w środowisku morskim, aby wykluczyć znaczny wpływ na bioróżnorodność morską, ekosystemy morskie, zdrowie ludzkie i zgodne z prawem rodzaje korzystania z morza, albo też znaczne dla nich zagrożenie;

c) utrzymują korzystanie z usług i towarów morskich oraz inne działania prowadzone w środowisku morskim na zrównoważonym poziomie, który nie naraża na

niebezpieczeństwo sposobów korzystania z morza, działań przyszłych pokoleń, ani zdolności ekosystemów morskich do reagowania na zmiany wywoływane przez naturę i ludzi.

Uzasadnienie

Wniosek powinien być nieco ambitniejszy, ponieważ środowisko morskie w Unii Europejskiej jest w stanie krytycznym. Jeżeli nie będzie bardziej wiążących celów, raczej nie można oczekiwać znacznych postępów.

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 51
Artykuł 1 a (nowy)

Artykuł 1a

Dla celów niniejszej dyrektywy:

1) „europejskie wody morskie” oznaczają wszystkie wody europejskie po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej położonego obszaru podlegającego władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód;

2) „stan ochrony środowiska” oznacza ogólny stan środowiska w wodach, o których mowa, z uwzględnieniem:

a) struktury, funkcji oraz procesów składających się na środowisko morskie; oraz

b) składników, uwarunkowań i czynników akustycznych, biologicznych, chemicznych, klimatycznych, geograficznych, geologicznych, fizycznych lub fizjograficznych, które wzajemnie na siebie oddziałują i określają kondycję, produktywność, jakość i stan środowisk morskich, o których mowa w lit. a).

Składniki, uwarunkowania i czynniki, o których mowa w lit. b), obejmują te

elementy, które wynikają z działalności człowieka, niezależnie od tego, czy działania te są prowadzone w obrębie, czy też poza danymi europejskimi wodami morskimi;

3) „dobry stan ochrony środowiska” oznacza ogólny stan środowiska, kiedy:

a) struktura, funkcja oraz procesy składające się na ekosystemy morskie umożliwiają tym ekosystemom naturalne samodzielne funkcjonowanie. Ekosystemy morskie utrzymują swoją naturalną odporność na zmiany środowiskowe na szerszą skalę;

b) wszelkie działania ludzi w obrębie i poza danym obszarem są prowadzone w sposób, dzięki któremu wspólnie wywierany przez nie nacisk na ekosystemy morskie da się pogodzić z dobrym stanem ochrony środowiska. Działania ludzi wykonywane w środowisku morskim nie przekraczają poziomów, które są trwałe w skali geograficznej stosownej do dokonywania oceny. Utrzymywany jest potencjał w zakresie rodzajów korzystania ze środowiska morskiego i działania przyszłych pokoleń w tym środowisku;

c) bioróżnorodność morska i ekosystemy morskie są chronione, unika się ich pogarszania, możliwe jest ich odzyskanie, oraz, w zakresie w jakim jest to możliwe, ich funkcje, procesy i struktura są odnawiane;

d) poziomy zanieczyszczenia i energii w środowisku morskim, w tym również hałasu, są stale obniżane w celu zagwarantowania minimalizacji wpływu lub ryzyka dla morskiej bioróżnorodności, ekosystemów morskich, zdrowia ludzkiego i zgodnych z prawem rodzajów korzystania z morza;

e) spełnione są wszystkie warunki wymienione w załączniku -I;

4) „zanieczyszczenie” oznacza wynikające z działalności człowieka bezpośrednie lub

*pośrednie wprowadzanie do środowiska
morskiego substancji lub energii, w tym
hałasu, które powoduje lub może
spowodować szkodliwe skutki dla morskiej
bioróżnorodności i ekosystemów morskich,
zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i
stanowić przeszkodę dla zgodnych z
prawem rodzajów korzystania z morza.*

Or. en

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 52
Artykuł 1 a (nowy)

Artykuł 1a

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy:

*1) „europejskie wody morskie” oznaczają
wszystkie wody pływowe – w państwach
członkowskich lub do nich przylegające –
od których mierzona jest szerokość wód
terytorialnych, oraz cały teren lub dno
morskie, które te wody stale lub z
przerwami pokrywają;*

*2) „stan ochrony środowiska” oznacza
ogólny stan środowiska w wodach, o
których mowa, z uwzględnieniem:*

*a) struktury, funkcji oraz procesów
składających się na ekosystemy morskie;
oraz*

*b) składników, uwarunkowań i czynników
akustycznych, biologicznych, chemicznych,
klimatycznych, geograficznych,
geologicznych, fizycznych lub
fizjograficznych, które wzajemnie na siebie
oddziałują i określają kondycję,
produktywność, jakość i stan ekosystemów
morskich, o których mowa w lit. a).*

*Składniki, uwarunkowania i czynniki, o
których mowa w lit. b), obejmują te
elementy, które wynikają z działalności*

człowieka, niezależnie od tego, czy działania te są prowadzone w obrębie, czy też poza danymi europejskimi wodami morskimi.

3) „dobry stan ochrony środowiska” oznacza stan środowiska, kiedy:

a) struktura, funkcja oraz procesy składające się na ekosystemy morskie umożliwiają tym ekosystemom naturalne samodzielne funkcjonowanie. Ekosystemy morskie utrzymują swoją naturalną odporność na zmiany środowiskowe na szerszą skalę;

b) wszelkie działania ludzi w obrębie i poza danym obszarem są prowadzone w sposób, dzięki któremu wspólnie wywierany przez nie nacisk na ekosystemy morskie da się pogodzić z dobrym stanem ochrony środowiska. Korzystanie z usług i towarów morskich oraz inne działania wykonywane w środowisku morskim nie przekraczają poziomów, które są trwale w skali geograficznej stosownej do dokonywania oceny. Utrzymywany jest potencjał w zakresie rodzajów korzystania ze środowiska morskiego i działania przyszłych pokoleń w tym środowisku;

c) bioróżnorodność morska i ekosystemy morskie są chronione, unika się ich pogarszania, możliwe jest ich odzyskanie, oraz, w zakresie w jakim jest to możliwe, ich funkcje, procesy i struktura są odnawiane;

d) poziomy zanieczyszczenia i energii w środowisku morskim, w tym również hałasu, są stale obniżane w celu zagwarantowania minimalizacji wpływu lub ryzyka dla morskiej bioróżnorodności, ekosystemów morskich, zdrowia ludzkiego i zgodnych z prawem rodzajów korzystania z morza;; oraz

e) spełnione są wszystkie warunki wymienione w załączniku -I;

4) „zanieczyszczenie” oznacza wynikające z działalności człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzanie do środowiska

morskiego substancji lub energii, w tym hałasu, które powoduje lub może spowodować szkodliwe skutki dla morskiej bioróżnorodności i ekosystemów morskich, zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i stanowić przeszkodę dla zgodnych z prawem rodzajów korzystania z morza.

Or. fr

Uzasadnienie

Ważne zmiany w ust. 1 poprawki 7 dla celów wyjaśnienia.

Poprawkę złożyli Eija-Riitta Korhola i Martin Callanan

Poprawka 53
Artykuł 1 a (nowy)

Artykuł 1a

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy:

1) „europejskie wody morskie” oznaczają wszystkie wody europejskie po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej położonego obszaru podlegającego władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód;

2) „stan ochrony środowiska” oznacza ogólny stan środowiska w wodach, o których mowa, z uwzględnieniem:

a) struktury, funkcji oraz procesów składających się na środowisko morskie; oraz

b) składników, uwarunkowań i czynników akustycznych, biologicznych, chemicznych, klimatycznych, geograficznych, geologicznych, fizycznych lub fizjograficznych, które wzajemnie na siebie oddziałują i określają kondycję, produktywność, jakość i stan środowisk

morskich, o których mowa w lit. a).

Składniki, uwarunkowania i czynniki, o których mowa w lit. b), obejmują te elementy, które wynikają z działalności człowieka, niezależnie od tego, czy działania te są prowadzone w obrębie, czy też poza danymi europejskimi wodami morskimi;

3) „dobry stan ochrony środowiska” oznacza ogólny stan środowiska, kiedy:

a) struktura, funkcja oraz procesy składające się na ekosystemy morskie umożliwiają tym ekosystemom naturalne samodzielne funkcjonowanie. Ekosystemy morskie utrzymują swoją naturalną odporność na zmiany środowiskowe na szerszą skalę;

b) wszelkie działania ludzi w obrębie i poza danym obszarem są prowadzone w sposób, dzięki któremu wspólnie wywierany przez nie nacisk na ekosystemy morskie da się pogodzić z dobrym stanem ochrony środowiska. Korzystanie z usług i towarów morskich oraz inne działania wykonywane w środowisku morskim nie przekraczają poziomów, które są trwale w skali geograficznej stosownej do dokonywania oceny. Utrzymywany jest potencjał w zakresie rodzajów korzystania ze środowiska morskiego i działania przyszłych pokoleń w tym środowisku;

c) bioróżnorodność morska i ekosystemy morskie są chronione, unika się ich pogarszania, możliwe jest ich odzyskanie, oraz, w zakresie w jakim jest to możliwe, ich funkcje, procesy i struktura są odnawiane;

d) poziomy zanieczyszczenia i energii w środowisku morskim, w tym również hałasu, są stale obniżane w celu zagwarantowania minimalizacji wpływu lub ryzyka dla morskiej bioróżnorodności, ekosystemów morskich, zdrowia ludzkiego i zgodnych z prawem rodzajów korzystania z morza;; oraz

e) spełnione są wszystkie warunki wymienione w załączniku -I;

4) „zanieczyszczenie” oznacza wynikające z działalności człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzanie do środowiska morskiego substancji lub energii, w tym hałasu, które powoduje lub może spowodować szkodliwe skutki dla morskiej bioróżnorodności i ekosystemów morskich, zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i stanowić przeszkodę dla zgodnych z prawem rodzajów korzystania z morza;

5) „morskie obszary chronione” oznaczają obszary, na których ograniczone są działania uznane za wywierające znaczny nacisk i/lub wpływ na środowisko morskie. Morskie obszary chronione są wyznaczane przez państwa członkowskie w fazie przygotowań strategii morskiej i należą do systemu planowania przestrzennego mórz, który jest spójny na szczeblu wspólnotowym, regionalnym i subregionalnym oraz zgodny ze zobowiązaniami międzynarodowymi, których Wspólnota jest stroną.

Or. en

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka opiera się na poprawce 7 sprawozdawcy. Wprowadzenie do dyrektywy morskich obszarów chronionych wymaga dodania definicji. Obecne wdrażanie morskich obszarów chronionych w państwach członkowskich jest bardzo zróżnicowane i nie opiera się na wspólnym podejściu naukowym. Dlatego też definicja tego pojęcia objaśni interpretację i przyczyni się do spójnej identyfikacji morskich obszarów chronionych w całej Europie.

Poprawkę złożyli Adamos Adamou i Carl Schlyter

Poprawka 54
Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich wód *europejskich po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej*

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich wód *pływowych w państwach członkowskich lub do nich przylegających, położonych w kierunku lądu od linii, od*

położonego obszaru podlegającego władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód, dalej zwanych „europejskimi wodami morskimi”.

której mierzona jest szerokość morskich wód terytorialnych oraz całego lądu lub dna morskiego pokrytego przez te wody z przerwami lub stale.

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka 7 sprawozdania wprowadza definicję „europejskich wód morskich” jako „wód po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych”. Niezbędne jest włączenie strefy wód pływowych w ramy ochronne utworzone dyrektywą w sprawie strategii morskiej. Strefa wód pływowych jest niezwykle wydajnym i bogatym w różne gatunki środowiskiem, które przechodzi w głębsze morze. Zasluguje na taką samą ochronę jak wody poza strefą wód pływowych. Zastosowanie dyrektywy strategii morskiej do pełnej strefy brzegowej byłoby bez uszczerbku dla postanowień ramowej dyrektywy wodnej, która ma zastosowanie na obszarze do 1 mili morskiej. Fakt zastosowania obu dyrektyw odzwierciedla po prostu specjalne warunki ekologiczne, występujące w strefie brzegowej, tworzącej granicę lądu i morza.

Poprawkę złożyła Urszula Krupa

Poprawka 55 Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich wód europejskich *po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej położonego obszaru podlegającego* władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód, dalej zwanych „europejskimi wodami morskimi”.

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich *morskich* wód europejskich *od prawnie ustalonej linii brzegowej do zewnętrznej linii granicznej wyłącznej strefy ekonomicznej podlegającej* władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, *a określonej w odniesieniu do morskiej linii terytorialnej*, razem z dnem i podłożem tych wód, dalej zwanych „europejskimi wodami morskimi”.

Or. pl

Uzasadnienie

Proponowany zapis określa jednoznacznie obszar morski bez jakichkolwiek luk formalnych oraz opiera się na prawnie obowiązujących określeniach odnoszących się do obszarów morskich państw europejskich.

Poprawkę złożył Johannes Blokland

Poprawka 56
Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich wód europejskich po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej położonego obszaru podlegającego władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód, dalej zwanych „europejskimi wodami morskimi”.

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich wód europejskich po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej położonego obszaru podlegającego władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód, dalej zwanych „europejskimi wodami morskimi”,
o ile władza lub jurysdykcja zainteresowanych państw członkowskich na danym obszarze nie jest ograniczona konwencjami międzynarodowymi, w szczególności Konwencją ONZ w sprawie prawa morza.

Or. nl

Uzasadnienie

Zgodnie z Konwencją ONZ w sprawie prawa morza władza danego kraju poza limitem 12 mil jest bardzo ograniczona. Dyrektywa nie może mieć zastosowania do terytorium, które nie znajduje się pod władzą państwa członkowskiego. Jeżeli wody europejskie rozciągają się na obszar, na którym państwo członkowskie ma tylko ograniczone uprawnienia, należy to uwzględnić przy stosowaniu niniejszej dyrektywy. Prawo międzynarodowe ma pierwszeństwo przed prawem europejskim.

Poprawkę złożył John Bowis

Poprawka 57
Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich wód europejskich po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej położonego obszaru podlegającego władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód, dalej zwanych „europejskimi wodami morskimi”.

Niniejsza dyrektywa stosuje się do wszystkich wód europejskich po stronie w kierunku morza od linii, od której mierzony jest zasięg wód terytorialnych aż do najdalej położonego obszaru podlegającego władzy lub jurysdykcji państw członkowskich, razem z dnem i podłożem tych wód, dalej zwanych „europejskimi wodami morskimi” i
uwzględnia potrzebę zagwarantowania jakości środowiska morskiego w państwach stowarzyszonych i kandydujących do

członkostwa.

Or. en

Uzasadnienie

Negatywne skutki dla środowiska morskiego nie respektują granic państw ani jurysdykcji. Dlatego konieczna jest ścisła współpraca między wszystkimi zainteresowanymi państwami.

Poprawkę złożyła Linda McAvan

Poprawka 58
Artykuł 2 a (nowy)

Artykuł 2a

***Niniejsza dyrektywa pozostaje bez
uszczerbku dla:***

- a) obecnych obowiązków i zobowiązań
państw członkowskich i Wspólnoty na
szczeblu wspólnotowym lub
międzynarodowym dotyczących ochrony
środowiska w europejskich wodach
morskich; oraz***
- b) kompetencji państw członkowskich w
istniejących międzynarodowych
strukturach instytucjonalnych.***

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka dąży do wyjaśnienia roli państw członkowskich w konwencjach mórz regionalnych Europy.

Poprawkę złożyła Urszula Krupa

Poprawka 59
Artykuł 3 ustęp 1 litera c a) (nowa)

ca) Morze Czarne

Or. pl

Uzasadnienie

W wyniku akcesji w 2007 r. Morze Czarne też będzie w UE.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 60

Artykuł 3 ustęp 2 litera b) punkt ii)

ii) na Morzu Adriatyckim wody morskie
podlegające władzy lub jurysdykcji Włoch *i*
Słowenii;

ii) na Morzu Adriatyckim wody morskie
podlegające władzy lub jurysdykcji Włoch,
Słowenii *i Chorwacji*;

Or. xm

Uzasadnienie

Należy wziąć pod uwagę sytuację Chorwacji w podregionie Adriatyku.

Poprawkę złożyli Vittorio Prodi i Georgs Andrejevs

Poprawka 61

Artykuł 3 ustęp 2 litera b) punkt ii)

ii) na Morzu Adriatyckim wody morskie
podlegające władzy lub jurysdykcji Włoch *i*
Słowenii;

ii) na Morzu Adriatyckim wody morskie
podlegające władzy lub jurysdykcji Włoch,
Słowenii *i Chorwacji*;

Or. en

Uzasadnienie

Należy wymienić także Chorwację ze względu na to, że powinna wkrótce zostać nowym członkiem UE.

Poprawkę złożyła Linda McAvan

Poprawka 62

Artykuł 3 ustęp 2 a (nowy)

***2a. Państwa członkowskie, którym
podlegają europejskie wody morskie
obejmujące wody arktyczne udostępniają***

***wnioski ze wstępnej oceny tych wód Radzie
Arktycznej.***

Or. en

Uzasadnienie

Ważna jest jak najdalej idąca współpraca z krajami trzecimi, w granicach kompetencji UE, w celu poprawy stanu środowiska morskiego. Niniejsza poprawka ma zachęcić państwa członkowskie do współpracy z Radą Arktyczną celem poprawy stanu środowiska morskiego w Arktyce.

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 63

Artykuł 3 ustęp 2 a (nowy)

2a. Państwa członkowskie określają stosowne jednostki zarządzania na podlegających im europejskich wodach morskich w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego. Jednostki zarządzania obejmują w odpowiednich przypadkach istniejące jednostki zarządzania, monitorowania i odniesienia i są rozpoznawane za pomocą współrzędnych w odnośnej strategii morskiej.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich określonych jednostkach zarządzania w terminie określonym w art. 23 ust. 1 akapit pierwszy.

Or. en

Uzasadnienie

Podczas sporządzania strategii morskich i programów środków państwa członkowskie mogą zechcieć określić jednostki zarządzania. Jednostki te powinny zostać w miarę możliwości skoordynowane z istniejącymi jednostkami zarządzania, monitorowania i odniesienia, takimi jak podgrupy ICES, tak aby uniknąć powielania działań.

Poprawkę złożyła Dorette Corbey

Poprawka 64

Artykuł 4, część wprowadzająca

Każde państwo członkowskie opracuje w obrębie danego regionu morskiego strategię morską dla podlegających mu europejskich wód morskich **zgodnie z następującym planem działania:**

Zgodnie z następującym planem działania każde państwo członkowskie opracuje w obrębie danego regionu morskiego strategię morską dla podlegających mu europejskich wód morskich, **uwzględniając środki, które państwa członkowskie już podjęły celem ochrony i/lub zachowania środowiska morskiego:**

Or. nl

Uzasadnienie

Należy zapewnić wystarczającą elastyczność, która umożliwi uwzględnienie przyjętych już środków krajowych.

Poprawkę złożył John Bowis

Poprawka 65

Artykuł 4 litera b)

b) Program środków:

i) opracowanie, najpóźniej do **2016** r., programu środków mających na celu osiągnięcie dobrego stanu ochrony środowiska, zgodnie z art. 12 ust. 1, 2 i 3,

ii) wprowadzenie w życie programu przewidzianego w lit. i) najpóźniej do **2018** r., zgodnie z art. 12 ust. 6.

b) Program środków:

i) opracowanie, najpóźniej do **2018** r., programu środków mających na celu osiągnięcie dobrego stanu ochrony środowiska, zgodnie z art. 12 ust. 1, 2 i 3,

ii) wprowadzenie w życie programu przewidzianego w lit. i) najpóźniej do **2021** r., zgodnie z art. 12 ust. 6.

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka nawiązuje do proponowanego przesunięcia terminu, w którym należy osiągnąć dobry stan ochrony środowiska, aż do roku 2024. Lata 2018 i 2021 to kontynuacja starań o dobry stan ekologiczny do roku 2015, oceny pierwszej rundy programu środków ramowej dyrektywy wodnej i płynących z niego korzyści dla wód słodkich i środowiska morskiego. Ocena ta umożliwi następnie rozpoznanie dodatkowych lub nowych ukierunkowanych środków, które zostaną włączone zarówno do pierwszego przeglądu środków ramowej

dyrektywy wodnej (2021), jak i do pierwszej rundy programu środków dyrektywy w sprawie strategii morskiej do roku 2018.

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 66

Artykuł 4 akapity pierwszy a i pierwszy b (nowe)

Jeżeli państwa członkowskie, którym podlegają wody należące do wspólnego danego regionu lub podregionu morskiego, uzgodnią wdrożenie kroków określonych w lit. a) i b) szybciej niż postanowiono, poinformują Komisję o zmienionym harmonogramie i będą działać zgodnie z nim.

Przepisy lit. a) i b) nie uniemożliwiają państwom członkowskim utrzymania lub wprowadzenia bardziej rygorystycznych środków ochronnych.

Or. en

Poprawkę złożył Anders Wijkman

Poprawka 67

Artykuł 4 litera ba) (nowa)

ba) Jeżeli państwa członkowskie przylegające do jednego z obszarów morskich objętych niniejszą dyrektywą uzgodnią kierunek działań obejmujący wcześniejsze wdrożenie środków, które należy podjąć:

i) do dyrektywy zostanie wprowadzony ten nowy harmonogram;

ii) wymienione państwa członkowskie otrzymają odpowiednie wsparcie z UE ze względu na ich aktywne starania na rzecz poprawy stanu środowiska poprzez przekształcenie danego obszaru w obszar pilotażowy.

Uzasadnienie

Jeżeli kilka krajów uzgodni wdrożenie koniecznych środków, należy takie działania popierać. Ponieważ Bałtyk jest szczególnie wrażliwym obszarem morskim, kraje regionu bałtyckiego współpracują w ramach Helcom i istnieją plany szybszego podjęcia środków niż przewiduje to dyrektywa. Należy popierać tego rodzaju inicjatywy.

Poprawkę złożyli Dan Jørgensen, Riitta Myller i Åsa Westlund

Poprawka 68

Artykuł 4 akapity pierwszy a i pierwszy b(nowe)

Region morski Morza Bałtyckiego mógłby stać się obszarem pilotażowym wdrażania strategii morskiej. Przyszły plan działania na rzecz Morza Bałtyckiego wynikający z konwencji helsińskiej (HELCOM) mógłby być pożytecznym narzędziem przy wykorzystaniu Morza Bałtyckiego jako obszaru pilotażowego wdrażania strategii morskiej.

Najpóźniej do roku 2010 państwa członkowskie regionu opracują wspólny program środków dla regionu morskiego Morza Bałtyckiego zgodny z art. 12 ust. 1 lit. i) i ii), mający na celu osiągnięcie dobrego stanu ochrony środowiska naturalnego w regionie morskim Morza Bałtyckiego.

Uzasadnienie

Powszechnie wiadomo, że stan środowiska naturalnego Morza Bałtyckiego wymaga pilnych działań. Osiem z dziewięciu krajów położonych wokół Bałtyku to państwa członkowskie Unii Europejskiej. Region morski Morza Bałtyckiego byłby zatem odpowiednim obszarem pilotażowym dla wdrażania strategii morskiej.

Poprawkę złożyli Dan Jørgensen, Riitta Myller i Åsa Westlund

Poprawka 69

Artykuł 4 a (nowy)

Artykuł 4a

Morskie obszary chronione

1. Państwa członkowskie muszą określić w swoich strategiach środki ochrony obszarów w rozbiciu na regiony lub podregiony, zwane „morskimi obszarami chronionymi”.

2. Państwa członkowskie ustanawiające program środków powinny wśród tych środków w programie uwzględnić wykorzystanie środków ochrony przestrzennej, w tym między innymi dotyczących wykorzystania specjalnych obszarów ochrony na mocy dyrektywy 92/43/EWG, wykorzystania obszarów specjalnej ochrony zgodnie z dyrektywą 79/409/EWG oraz morskich obszarów chronionych zgodnie z ustaleniami decyzji VII/5 konferencji stron konwencji o ochronie różnorodności biologicznej, jak również innych wynikających z pozostałych umów międzynarodowych lub regionalnych, których stroną jest Wspólnota.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby obszary te najpóźniej do 2012 r. stały się częścią spójnej i reprezentatywnej sieci morskich obszarów chronionych, obejmującej obszary o wystarczających rozmiarach, które będą całkowicie chronione przed wszelką eksploatacją, w celu zapewnienia ochrony między innymi tarlisk, wylęgarni i żerowisk oraz w celu zachowania lub odbudowy integralności, struktury i funkcjonowania ekosystemów.

4. Państwa członkowskie ustanawiają dla tych morskich obszarów chronionych co najmniej jeden rejestr, którego opracowywanie musi zostać ukończone najpóźniej 3 lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

5. Informacje zawarte w rejestrach są publicznie dostępne.

6. Dokonuje się przeglądów i aktualizacji rejestrów morskich obszarów chronionych

w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka, wynikająca z poprawki 18 sprawozdawcy i zawierająca znaczną jej część, wzmacnia tekst zgodnie z decyzją VII/5 konferencji stron konwencji o ochronie różnorodności biologicznej z 2004 r.

Poprawkę złożyła Dorette Corbey

Poprawka 70
Artykuł 4 a) (nowy)

Artykuł 4a

***Morskie obszary chronione i zamknięte
rezerwaty przyrody***

1. Państwa członkowskie muszą przyjąć w swoich strategiach - w rozbiciu na regiony i podregiony - środki na rzecz „morskich obszarów chronionych”. Obszary te powinny obejmować przynajmniej te sektory, których dotyczy dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa¹, dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory², a także inne akty wspólnotowe oraz decyzje wynikające z porozumień międzynarodowych, których stroną jest Wspólnota.

W ramach swoich strategii - w rozbiciu na regiony i podregiony - państwa członkowskie w razie potrzeby przyjmują także środki w celu utworzenia zamkniętych morskich rezerwatów przyrody, mających na celu zapewnienie ochrony i zachowanie najbardziej wrażliwych morskich ekosystemów i różnorodności biologicznej.

2. Państwa członkowskie ustanawiają dla tych morskich obszarów chronionych i rezerwatów przyrody co najmniej jeden

rejestr, którego opracowywanie musi zostać ukończone najpóźniej 3 lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

3. Informacje zawarte w rejestrach muszą być publicznie dostępne.

4. Dokonuje się przeglądu i aktualizacji rejestrów morskich obszarów chronionych w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego.

¹ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

² Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa zmieniona ostatnio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

Or. nl

Uzasadnienie

Oprócz tworzenia morskich obszarów chronionych należy także tworzyć rezerваты przyrody, w których zabroniona jest wszelka działalność prowadzona przez ludzi, która mogłaby zaszkodzić środowisku morskemu.

Poprawkę złożyli Eija-Riitta Korhola i Martin Callanan

Poprawka 71
Artykuł 4 a (nowy)

Artykuł 4a

Morskie obszary chronione

1. Państwa członkowskie określają w swoich strategiach - w rozbiciu na regiony i podregiony - środki ochrony obszarów uznanych za „morskie obszary chronione”. Środki te są spójne z innymi aktami wspólnotowymi oraz decyzjami wynikającymi z porozumień międzynarodowych, których stroną jest Wspólnota.

2. Środki opierają się na ocenie naukowej. Wyniki uzyskane w zakresie poprawy stanu ochrony środowiska morskiego i związane z

nimi koszty poddawane są okresowym przeglądom i ogłaszane w celu poinformowania opinii publicznej.

3. Państwa członkowskie ustanawiają dla tych morskich obszarów chronionych co najmniej jeden rejestr, który musi zostać opracowany do czasu zakończenia fazy przygotowań strategii morskiej.

5. Informacje zawarte w rejestrach muszą być publicznie dostępne.

6. Dokonuje się przeglądu i aktualizacji rejestrów morskich obszarów chronionych w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka opiera się na poprawce sprawozdawcy nr 18. Dyrektywy ptasia i siedliskowa zostaną poddane przeglądowi w latach 2007-2008 i najprawdopodobniej zostaną zmienione. Dlatego też na obecnym etapie należy unikać odwołań do tych dyrektyw, ponieważ nie można przewidzieć wyniku przeglądu. Należy dodać odniesienie do oceny naukowej, aby zagwarantować, że określenie morskich obszarów chronionych i ich granic oraz istniejących środków będzie spełniać na szczeblu regionalnym i ponadregionalnym cele w zakresie ochrony środowiska ustalone w strategii morskiej.

Poprawkę złożyli Dan Jørgensen, Riitta Myller i Åsa Westlund

Poprawka 72
Artykuł 5, tytuł

Współpraca i koordynacja

Koordynacja z państwami trzecimi

Or. en

Uzasadnienie

Działania krajów bez dostępu do morza oraz krajów, pod banderą których statki pływają na wodach państwa członkowskiego, mogą mieć znaczący wpływ na stan środowiska naturalnego tych wód ze względu na zanieczyszczenia pochodzące z lądu i ze statków. Dyrektywa stanowi, że państwa członkowskie powinny „tam, gdzie to możliwe i stosowne” wykorzystywać istniejące struktury instytucjonalne do wzajemnej koordynacji.

Poprawkę złożyła Evangelia Tzampazi

Poprawka 73
Artykuł 5, tytuł

Współpraca i koordynacja

Koordynacja z państwami trzecimi

Or. en

Uzasadnienie

Działania krajów bez dostępu do morza oraz krajów, pod banderą których statki pływają na wodach państwa członkowskiego, mogą mieć znaczący wpływ na stan środowiska naturalnego tych wód ze względu na zanieczyszczenia pochodzące z lądu i ze statków. Dyrektywa stanowi, że państwa członkowskie powinny „tam, gdzie to możliwe i stosowne” wykorzystywać istniejące struktury instytucjonalne do wzajemnej koordynacji.

Poprawkę złożyła Evangelia Tzampazi

Poprawka 74
Artykuł 5 ustęp 2 akapit pierwszy

2. Dla celów ***niniejszej dyrektywy***, państwa członkowskie, ***w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu***, dołożą wszelkich *starań* aby skoordynować swoje działania z ***działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody*** podlegające ich władzy lub jurysdykcji.

2. Dla celów ***ustanowienia i wdrożenia strategii morskiej*** państwa członkowskie dołożą wszelkich *starań*, aby skoordynować swoje działania z:

- a) państwami trzecimi mającymi w przedmiotowym regionie morskim strefy morskie*** podlegające ich władzy lub jurysdykcji;
- b) państwami trzecimi, pod banderą których statki pływają w przedmiotowym regionie morskim; oraz***
- c) państwami trzecimi bez dostępu do morza, na terytorium których znajdują się miejsca lub źródła zanieczyszczeń przedostających się do przedmiotowego regionu morskiego rzekami lub poprzez atmosferę.***

Or. en

Uzasadnienie

Działania krajów bez dostępu do morza oraz krajów, pod banderą których statki pływają na wodach państwa członkowskiego, mogą mieć znaczący wpływ na stan środowiska naturalnego tych wód ze względu na zanieczyszczenia pochodzące z lądu i ze statków. Dyrektywa stanowi, że państwa członkowskie powinny „tam, gdzie to możliwe i stosowne” wykorzystywać istniejące struktury instytucjonalne do wzajemnej koordynacji.

Poprawkę złożyli Dan Jørgensen, Riitta Myller i Åsa Westlund

Poprawka 75

Artykuł 5 ustęp 2 akapit pierwszy

2. Dla celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu, dołożą wszelkich starań aby skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich władzy lub jurysdykcji.

2. W celu ustanowienia i wdrożenia strategii morskiej państwa członkowskie dołożą wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z:

a) państwami trzecimi mającymi w przedmiotowym regionie morskim strefy morskie podlegające ich władzy lub jurysdykcji;

b) państwami trzecimi, pod banderą których statki pływają w przedmiotowym regionie morskim; oraz

c) państwami trzecimi bez dostępu do morza, na terytorium których znajdują się miejsca lub źródła zanieczyszczeń przedostających się do przedmiotowego regionu morskiego rzekami lub poprzez atmosferę.

Or. en

Uzasadnienie

Działania krajów bez dostępu do morza oraz krajów, pod banderą których statki pływają na wodach państwa członkowskiego, mogą mieć znaczący wpływ na stan środowiska naturalnego tych wód ze względu na zanieczyszczenia pochodzące z lądu i ze statków. Dyrektywa stanowi, że państwa członkowskie powinny „tam, gdzie to możliwe i stosowne” wykorzystywać istniejące struktury instytucjonalne do wzajemnej koordynacji.

Poprawkę złożył Chris Davies

Poprawka 76

Artykuł 5 ustęp 2 akapit pierwszy

2. Dla celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu, dołożą wszelkich *starań* aby skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich władzy lub jurysdykcji.

2. Dla celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu, dołożą wszelkich *starań*, aby skoordynować swoje działania z:

a) działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich władzy lub jurysdykcji; **oraz**

***b)* państwami trzecimi będącymi stronami konwencji z państwami członkowskimi UE, które nie mają dostępu do morza, ale na terytorium których znajdują się miejsca lub źródła zanieczyszczeń przedostających się do przedmiotowego regionu morskiego rzekami.**

Or. en

Poprawkę złożył Antonios Trakatellis

Poprawka 77

Artykuł 5 ustęp 2

2. Dla celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu, dołożą wszelkich *starań* aby skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich władzy lub jurysdykcji.

W tym kontekście państwa członkowskie będą działać, na ile to tylko możliwe, w oparciu o istniejące programy i działania

2. Dla celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu, dołożą wszelkich *starań*, aby skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich władzy lub jurysdykcji.

W tym kontekście państwa członkowskie będą działać, na ile to tylko możliwe, w oparciu o istniejące programy i działania

podejmowane w ramach struktur powstałych na mocy umów międzynarodowych.

podejmowane w ramach struktur powstałych na mocy umów międzynarodowych.

Państwa członkowskie i Komisja w kontekście umów międzynarodowych i regionalnych, które UE zawarła z organizacjami i państwami trzecimi, mającymi władzę lub jurysdykcję

- nad wodami graniczącymi z europejskimi wodami morskimi,

- nad statkami pływającymi po europejskich wodach morskich oraz

- nad lądem, z którego mogą przedostawać się zanieczyszczenia do europejskich wód morskich,

wspierają przyjęcie środków i programów dotyczących strategii morskich zgodnie z postanowieniami rozdziału II i III.

Or. el

Uzasadnienie

Konieczne jest wspieranie współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi w celu przyjęcia przez nie strategii morskich obejmujących regiony lub podregiony z europejskimi wodami morskimi.

Poprawkę złożył Antonios Trakatellis

Poprawka 78
Artykuł 5 ustęp 2

2. Dla celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu, dołożą wszelkich starań aby skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich władzy lub jurysdykcji.

W tym kontekście państwa członkowskie będą działać, na ile to tylko możliwe, w oparciu o istniejące programy i działania

2. Dla celów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, w obrębie każdego morskiego regionu lub podregionu, dołożą wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z działaniami państw trzecich, mających w tym samym regionie lub podregionie morskim wody podlegające ich władzy lub jurysdykcji.

W tym kontekście państwa członkowskie będą działać, na ile to tylko możliwe, w oparciu o istniejące programy i działania

podejmowane w ramach struktur powstałych na mocy umów międzynarodowych.

podejmowane w ramach struktur powstałych na mocy umów międzynarodowych.

Państwa członkowskie i Komisja w kontekście umów międzynarodowych i regionalnych, które UE zawarła z państwami trzecimi, mającymi władzę lub jurysdykcję nad wodami należącymi do regionu lub podregionu obejmującego europejskie wody morskie, wspierają przyjęcie środków i programów dotyczących strategii morskich zgodnie z postanowieniami rozdziału II i III.

Or. el

Uzasadnienie

Konieczne jest wspieranie współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi w celu przyjęcia przez nie strategii morskich obejmujących regiony lub podregiony z europejskimi wodami morskimi.

Poprawkę złożył Anders Wijkman

Poprawka 79

Artykuł 5 ustęp 2 a (nowy)

2a. Do roku 2007 Komisja stworzy ramy regulacyjne oparte na kryteriach ochrony środowiska w celu zagwarantowania, że przed realizacją dużych programów infrastrukturalnych w środowisku morskim będą odbywały się konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

Or. en

Uzasadnienie

Przykładem potrzeby lepszej oceny wpływu i koordynacji jest planowany gazociąg, który ma przebiegać przez Morze Bałtyckie, z Wyborga w rosyjskiej części Zatoki Fińskiej do Greifswaldu w Niemczech. W prawodawstwie UE dotyczącym ochrony środowiska naturalnego istnieje niewiele przepisów, które wyjaśniają, co należy zrobić z punktu widzenia ochrony środowiska przed rozpoczęciem realizacji takich projektów infrastrukturalnych. Jakie są minimalne wymagania, z unijnej perspektywy ochrony środowiska, na przykład wobec zainteresowanej strony, która chce położyć rurociąg przez i tak bardzo zanieczyszczone morze, gdzie szkody spowodowane podczas budowy i w razie ewentualnego wypadku mogą

mieć tragiczne skutki dla środowiska naturalnego? Ponadto będzie to wymagało naruszenia toksycznych osadów dennych, które zawierają pozostałości broni spoczywające na dnie morza od czasu obu wojen światowych, w tym tysiące częściowo skorodowanych min i broń chemiczną.

Poprawkę złożył Anders Wijkman

Poprawka 80

Artykuł 5 ustęp 2 b (nowy)

2b. Pomoc UE, np. w ramach polityki rolnej, może być przyznawana tylko tym zainteresowanym stronom, które mogą udowodnić, że ich działania wykazują się równowagą pod względem składników odżywczych, tj. nie powodują one przedostawania się znacznych ilości substancji odżywczych do zbiorników wodnych.

Or. sv

Uzasadnienie

Wiele zasobów morskich UE ponosi duże straty z powodu eutrofizacji. W celu osiągnięcia spójnej unijnej polityki i prawodawstwa należy dopilnować, aby wsparcie w ramach wspólnej polityki rolnej oraz innych instrumentów nie przyczyniało się pośrednio ani bezpośrednio do niszczenia innego ważnego zasobu UE w drodze pomocy z UE.

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 81

Artykuł 7 ustęp 1 litera a)

a) analizę podstawowych cech charakterystycznych i obecnego stanu ochrony tych wód, na podstawie niepełnego wykazu elementów znajdującego się w tabeli 1 w załączniku II, która uwzględnia typy siedlisk, składniki biologiczne, właściwości fizykochemiczne oraz hydromorfologię,

a) analizę podstawowych cech charakterystycznych, ***funkcji*** i obecnego stanu ochrony tych wód, na podstawie niepełnego wykazu elementów znajdującego się w tabeli 1 w załączniku II, która uwzględnia typy siedlisk, składniki biologiczne, właściwości fizykochemiczne oraz hydromorfologię,

Or. en

Uzasadnienie

Oprócz analizy cech charakterystycznych wód morskich istotna jest także analiza tego, jak wody te funkcjonują w praktyce.

Poprawkę złożył John Bowis

Poprawka 82
Artykuł 7 ustęp 2

2. Analiza, o której mowa w ustępie 1 uwzględni elementy dotyczące wód przybrzeżnych, przejściowych i terytorialnych regulowanych przez stosowne przepisy dyrektywy 2000/60/WE, tak aby możliwe było dokonanie spójnej oceny stanu środowiska morskiego.

2. Analiza, o której mowa w ustępie 1 uwzględni elementy dotyczące wód przybrzeżnych, przejściowych i terytorialnych regulowanych przez stosowne przepisy dyrektywy 2000/60/WE, ***jak również odnośne postanowienia dyrektywy 91/271/EWG zmienionej dyrektywą 98/15/WE, dyrektywy 2006/7/WE oraz wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie norm jakości środowiska i kontroli emisji w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE***, tak aby możliwe było dokonanie spójnej oceny stanu środowiska morskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Ocena elementów opisanych w załączniku II służących określaniu dobrego stanu ochrony środowiska oraz analiz, o których mowa w ust. 1, powinna być oparta na istniejącym i przyszłym prawodawstwie oraz je uzupełniać, tak aby uniknąć powielania pracy.

Poprawkę złożyła Urszula Krupa

Poprawka 83
Artykuł 8, tytuł

***Ustalenie dobrego stanu ochrony
środowiska***

***Definicja pożądanego stanu ochrony
środowiska***

Or. pl

Uzasadnienie

Zmiana tytułu precyzuje, że chodzi o rzeczywistą sytuację w danym środowisku.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 84
Artykuł 9 ustęp 1

1. Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1, państwa członkowskie w odniesieniu do każdego z regionów morskich ustalają spójny zestaw celów środowiskowych i związanych z nimi wskaźników dla podlegających im europejskich wód morskich, biorąc pod uwagę niepełny wykaz cech charakterystycznych opisany w załączniku III.

Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie *uwzględnią* dalszą realizację już istniejących celów środowiskowych wytyczonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym.

1. Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1, państwa członkowskie w odniesieniu do każdego z regionów morskich ustalają spójny zestaw celów środowiskowych ***(nastawionych na osiągnięcie statusu dobrego stanu ochrony środowiska najpóźniej do [2017] r.),*** i związanych z nimi wskaźników dla podlegających im europejskich wód morskich, biorąc pod uwagę niepełny wykaz cech charakterystycznych opisany w załączniku III.

Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie *uwzględniają* dalszą realizację już istniejących celów środowiskowych wytyczonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym ***i dopilnowują, aby charakterystyczne czynniki i skutki o znaczeniu transgranicznym były również brane pod uwagę.***

Or. fr

Uzasadnienie

Poprawka ta dotyczy wprowadzonej przez sprawozdawcę zasady ustanowienia wspólnej strategii morskiej dla każdego regionu lub podregionu.

Strategia ta ma zapewnić, że dla każdego regionu lub podregionu morskiego będzie zatwierdzany tylko jeden zestaw celów i wskaźników, w ten sposób przyczyniając się do wspierania spójności i terytorialnego charakteru działań oraz ułatwiając monitorowanie i ocenę dobrego stanu ochrony środowiska w tych regionach. W przypadku środowiska morskiego, w większym stopniu niż w przypadku środowiska lądowego, należy uwzględnić charakterystyczne czynniki i skutki znaczenia transgranicznym.

Poprawkę złożyła Evangelia Tzampazi

Poprawka 85
Artykuł 9 ustęp 1

1. Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1, państwa członkowskie w odniesieniu do każdego z regionów morskich ustalają spójny zestaw celów środowiskowych i związanych z nimi wskaźników dla podlegających im europejskich wód morskich, biorąc pod uwagę niepełny wykaz cech charakterystycznych opisany w załączniku III.

Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie *uwzględnią* dalszą realizację już istniejących celów środowiskowych wytyczonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym.

1. Na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1, państwa członkowskie w odniesieniu do każdego z regionów morskich ustalają **wspólnie jeden** spójny zestaw celów środowiskowych **służących osiągnięciu dobrego stanu ochrony środowiska najpóźniej do roku [2017]** i związanych z nimi wskaźników dla podlegających im europejskich wód morskich, biorąc pod uwagę niepełny wykaz cech charakterystycznych opisany w załączniku III.

Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie *uwzględniają* dalszą realizację już istniejących celów środowiskowych wytyczonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym **oraz dopilnowują, aby odnośne skutki transgraniczne i cechy transgraniczne zostały wzięte pod uwagę.**

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka jest zgodna z wprowadzoną przez sprawozdawcę koncepcją ustanowienia jednej strategii morskiej na region lub podregion morski. Dąży do zapewnienia, aby dla każdego regionu lub podregionu morskiego ustalono jeden zestaw celów i wskaźników, w ten sposób promując spójność i sprawiedliwe zasady działania oraz ułatwiając monitorowanie i ocenę stanu ochrony środowiska w całym regionie. W środowisku morskim, nawet bardziej niż w środowisku lądowym, należy brać pod uwagę skutki i cechy transgraniczne.

Poprawkę złożyli Adamos Adamou i Carl Schlyter

Poprawka 86
Artykuł 9 ustęp 1 akapit drugi

Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie *uwzględnią* dalszą realizację już istniejących celów środowiskowych wytyczonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym.

Przy opracowywaniu tych celów i wskaźników państwa członkowskie *uwzględniają* dalszą realizację już istniejących celów środowiskowych wytyczonych dla tych samych wód na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym **oraz dopilnowują, aby odnośne skutki transgraniczne i cechy transgraniczne zostały wzięte pod uwagę.**

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka jest zgodna z wprowadzoną przez sprawozdawcę koncepcją ustanowienia jednej strategii morskiej na region lub podregion morski. Dąży do zapewnienia, aby dla każdego regionu lub podregionu morskiego ustalono jeden zestaw celów i wskaźników, w ten sposób promując spójność i sprawiedliwe zasady działania oraz ułatwiając monitorowanie i ocenę stanu ochrony środowiska w całym regionie. W środowisku morskim, nawet bardziej niż w środowisku lądowym, należy brać pod uwagę skutki i cechy transgraniczne.

Poprawkę złożył Chris Davies

Poprawka 87
Artykuł 10 ustęp 1 akapit drugi

Programy te będą spójne w obrębie morskich regionów lub podregionów i będą opierały się na przepisach dotyczących oceny i monitorowania, ustanowionych w ramach stosownych aktów prawnych Wspólnoty lub umów międzynarodowych.

Programy te będą spójne w obrębie morskich regionów lub podregionów i będą opierały się na przepisach dotyczących oceny i monitorowania, ustanowionych w ramach stosownych aktów prawnych Wspólnoty lub umów międzynarodowych, **w szczególności dyrektyw Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa¹ i 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory², o ile wymogi te są związane z europejskimi wodami morskimi państwa członkowskiego w wyżej wspomnianym regionie morskim.**

¹ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

² Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa zmieniona ostatnio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L

Or. en

Uzasadnienie

Chodzi o zapewnienie spójności z dyrektywami ptasią i siedliskową.

Poprawkę złożyli Adamos Adamou i Carl Schlyter

Poprawka 88

Artykuł 10 ustęp 1 akapit drugi

Programy te będą spójne w obrębie morskich regionów lub podregionów i będą opierały się na przepisach dotyczących oceny i monitorowania, ustanowionych w ramach stosownych aktów prawnych Wspólnoty lub umów międzynarodowych.

Programy te będą spójne w obrębie morskich regionów lub podregionów i będą opierały się na przepisach dotyczących oceny i monitorowania, ustanowionych w ramach stosownych aktów prawnych Wspólnoty, ***a dokładniej dyrektyw Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa¹ i 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory²***, lub umów międzynarodowych.

¹ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

² Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa zmieniona ostatnio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu zapewnienie spójności i integracji z dyrektywami ptasią i dotyczącą ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 89

Artykuł 10 ustęp 2

2. Państwa członkowskie powiadomią o swoich programach monitorowania Komisję nie później niż w trzy miesiące po ich stworzeniu.

2. W odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego, państwa członkowskie ustanawiają program monitorowania, zgodnie z ust. 1 powyżej, a w trosce o ich właściwą koordynację muszą dokładać wszelkich starań, aby zagwarantować, że:

a) sposoby monitorowania są jednolite we wszystkich państwach członkowskich i opracowane w oparciu o wyraźnie określone wspólne cele;

b) charakterystyczne czynniki i skutki o znaczeniu transgranicznym zostaną uwzględnione na etapie monitorowania.

Or. fr

Uzasadnienie

Poprawka ta ma na celu poprawę koordynacji i spójności kontroli przeprowadzanych w ramach programów monitorowania. Jej celem jest zagwarantowanie, że skutki i czynniki charakterystyczne o znaczeniu transgranicznym zostaną uwzględnione na etapie monitorowania.

Poprawkę złożyła Evangelia Tzampazi

Poprawka 90
Artykuł 10 ustęp 2 a (nowy)

2a. Państwa członkowskie przygotowujące w odniesieniu do każdego regionu morskiego programy monitorowania, o których mowa w ust. 1, podejmują za pomocą koordynacji starania, aby zapewnić:

a) zachowanie spójności metod monitorowania pomiędzy tymi państwami członkowskimi; oraz

b) uwzględnienie odnośnych wpływów i cech transgranicznych;

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu ulepszenie koordynacji i spójności między programami monitorowania i dąży do zapewnienia, aby w czasie monitorowania transgraniczne wpływy i cechy również były brane pod uwagę.

Poprawkę złożyła Evangelia Tzampazi

Poprawka 91

Artykuł 10 ustęp 3 b (nowy)

3b. Każde państwo członkowskie ustanawiające swój program monitorowania uwzględnia wymogi wynikające z art. 11 dyrektywy 92/43/EWG i z art. 12 ust. 1 dyrektywy 79/409 EWG, jeżeli wymogi te są związane z europejskimi wodami morskimi podlegającymi temu państwu, położonymi w przedmiotowym regionie morskim.

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu spójność i integrację z dyrektywą ptasią i dyrektywą siedliskową.

Poprawkę złożył Antonios Trakatellis

Poprawka 92

Artykuł 10 a (nowy)

Artykuł 10a

Państwa członkowskie przyjmują środki i programy służące identyfikowalności i wykrywalności zanieczyszczeń morza.

Or. el

Poprawkę złożył Johannes Blokland

Poprawka 93

Artykuł 11 ustęp 1

Na podstawie powiadomień otrzymanych zgodnie z art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2 dla każdego regionu morskiego, Komisja oceni, czy w przypadku każdego z państw członkowskich przekazane informacje tworzą ramy spełniające wymogi niniejszej dyrektywy.

Na podstawie powiadomień otrzymanych zgodnie z art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2 dla każdego regionu morskiego, Komisja oceni, czy w przypadku każdego z państw członkowskich przekazane informacje tworzą ramy spełniające wymogi niniejszej dyrektywy, ***odpowiednio uwzględniając ewentualne ograniczenie jurysdykcji lub władzy danego państwa członkowskiego, spowodowane zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego.***

Or. nl

Uzasadnienie

Zgodnie z Konwencją ONZ o prawie morza władza danego kraju poza strefą 12 mil jest bardzo ograniczona. Dyrektywa nie może mieć zastosowania do terytorium, które nie podlega państwu członkowskiemu. Jeżeli wody europejskie rozciągają się na obszar, na którym państwo członkowskie ma tylko ograniczone uprawnienia, należy to uwzględnić przy stosowaniu niniejszej dyrektywy. Prawo międzynarodowe ma pierwszeństwo przed prawem europejskim.

Poprawkę złożyli Dan Jørgensen, Riitta Myller i Åsa Westlund

Poprawka 94

Artykuł 12 ustęp 1 akapit drugi

Wyżej wymienione środki należy opracować na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz z uwzględnieniem celów środowiskowych ustalonych zgodnie z art. 9 ust. 1 ***i*** rodzaju środków wymienionych w załączniku V.

Wyżej wymienione środki należy opracować na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz z uwzględnieniem celów środowiskowych ustalonych zgodnie z art. 9 ust. 1, rodzaju środków wymienionych w załączniku V, ***odpowiednich wpływów i cech transgranicznych, i w oparciu o następujące zasady dotyczące środowiska naturalnego:***

i) zasadzie ostrożności oraz zasadach podejmowania działania zapobiegawczego, naprawiania szkody dla środowiska naturalnego w pierwszym rzędzie u źródła oraz zasadzie mówiącej, że zanieczyszczający powinien zapłacić;

ii) podejściu ekosystemowym.

Or. en

Uzasadnienie

Jednoznaczne nawiązanie do zasad dotyczących środowiska zawartych w unijnej polityce ochronnej powinno wzmocnić ich zastosowanie oraz zapewnić spójność z szerszymi kierunkami unijnej polityki w zakresie środowiska naturalnego.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 95

Artykuł 12 ustęp 1 akapit drugi

Wyżej wymienione środki należy opracować na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1 **oraz** z uwzględnieniem celów środowiskowych ustalonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i rodzaju środków wymienionych w załączniku V.

Wyżej wymienione środki należy opracować na podstawie oceny wstępnej przeprowadzonej zgodnie z art. 7 ust. 1, z uwzględnieniem celów środowiskowych ustalonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i rodzaju środków wymienionych w załączniku V **oraz odpowiednich charakterystycznych czynników i skutków o znaczeniu transgranicznym, oraz opierając się na następujących zasadach dotyczących środowiska naturalnego:**

i) zasadzie ostrożności i działania zapobiegawczego, zasadzie przeciwdziałania (najlepiej u źródła) atakom na środowisko i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”;

ii) podejściu ekosystemowym.

Or. fr

Uzasadnienie

Jednoznaczne odniesienie do polityki wspólnotowej w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego ma wspierać stosowanie zasad dotyczących środowiska naturalnego i umożliwić ich dostosowanie do szerszego kierunku europejskiej polityki w zakresie środowiska naturalnego.

Poprawkę złożył Antonios Trakatellis

Poprawka 96

Artykuł 12 ustęp 1 akapit drugi a (nowy)

Państwa członkowskie podejmują decyzje w sprawie środków, jakie muszą zostać przyjęte zgodnie z art. 10a, dotyczących identyfikowalności i wykrywalności zanieczyszczeń mórz.

Or. el

Uzasadnienie

Należy przewidzieć przyjęcie środków dotyczących identyfikowalności i wykrywalności zanieczyszczeń mórz w celu natychmiastowego zlokalizowania źródła zanieczyszczenia i podjęcia wobec niego skutecznych działań.

Poprawkę złożyli Adamos Adamou i Carl Schlyter

Poprawka 97

Artykuł 12 ustęp 1 a (nowy)

1a. Odnosne oceny wpływu i cech transgranicznych powinny opierać się na następujących zasadach dotyczących środowiska naturalnego:

- i) zasadzie ostrożności oraz zasadach podejmowania działania zapobiegawczego, naprawiania szkody dla środowiska naturalnego w pierwszym rzędzie u źródła oraz zasadzie mówiącej, że zanieczyszczający powinien zapłacić;***
- ii) podejściu ekosystemowym.***

Or. en

Uzasadnienie

Jednoznaczne nawiązanie do zasad dotyczących środowiska zawartych w unijnej polityce ochrony środowiska powinno wzmocnić ich stosowanie oraz zapewnić spójność z szerszymi kierunkami unijnej polityki w zakresie środowiska naturalnego.

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 98

Artykuł 12 ustęp 1 a (nowy)

1a. Programy środków ustanowione przez państwa członkowskie obejmują środki ochrony przestrzennej. Środki te obejmują między innymi wykorzystanie specjalnych obszarów ochrony zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG, obszarów specjalnej ochrony zgodnie z dyrektywą 79/409/EWG oraz morskich obszarów chronionych zgodnie z ustaleniami decyzji VII/5 konferencji stron Konwencji o różnorodności biologicznej, jak również inne obszary określone w pozostałych umowach międzynarodowych lub regionalnych, których stroną jest Wspólnota.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby najpóźniej do 2012 r. obszary te stały się częścią spójnej i reprezentatywnej sieci morskich obszarów chronionych. Sieć ta obejmie obszary o wielkości wystarczającej do uzyskania całkowitej ochrony przed wszelką eksploatacją, w celu ochrony między innymi tarlisk, wylęgarni i żerowisk i umożliwienia zachowania lub odbudowy integralności, struktury i funkcjonowania ekosystemów.

Or. en

Poprawkę złożył John Bowis

Poprawka 99

Artykuł 12 ustęp 2

2. Państwa członkowskie włączają środki opracowane na mocy ust. 1 do programu środków, biorąc pod uwagę środki wymagane na mocy odnośnego prawodawstwa wspólnotowego lub umów międzynarodowych.

2. Państwa członkowskie włączają środki opracowane na mocy ust. 1 do programu środków, biorąc pod uwagę środki wymagane na mocy odnośnego prawodawstwa wspólnotowego lub umów międzynarodowych. ***Państwa członkowskie w szczególności powinny wziąć pod uwagę korzyści płynące z wdrażania dyrektywy***

**91/271/EWG zmienionej dyrektywą
98/15/WE, dyrektywy 2006/7/WE oraz
wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie
norm jakości środowiska i kontroli emisji w
dziedzinie polityki wodnej, zmieniającej
dyrektywę 2000/60/WE.**

Or. en

Uzasadnienie

Spełnienie norm ramowej dyrektywy wodnej oraz wywodzącej się z niej dyrektywy w sprawie norm jakości w dziedzinie ochrony środowiska i kontroli zanieczyszczeń, zmienionej dyrektywy w sprawie jakości wody w kąpieliskach oraz dyrektywy dotyczącej ścieków komunalnych będzie miało szczególnie korzystny wpływ na środowisko morskie i pomoże w spełnieniu celów dotyczących środowiska naturalnego określonych w dyrektywie w sprawie strategii morskie. Lepsza koordynacja i spójne stosowanie środków ograniczy możliwość powielania lub przeoczeń w zakresie środków, zapewni spójne stosowanie przepisów na obszarze geograficznym objętym danym środkiem oraz ułatwi spójne przestrzeganie harmonogramów.

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 100

Artykuł 12 ustęp 3 akapit pierwszy

3. Przy opracowywaniu programu środków na mocy ust. 2 państwa członkowskie powinny w należyty sposób uwzględniać trwały rozwój, a w szczególności społeczny i gospodarczy wpływ planowanych środków.

3. Przy opracowywaniu programu środków na mocy ust. 2 państwa członkowskie powinny w należyty sposób uwzględniać trwały rozwój, a w szczególności społeczny i gospodarczy wpływ planowanych środków. ***Państwa członkowskie tworzą ramy i platformy administracyjne umożliwiające międzysektorowe podejście do kwestii dotyczących mórz w celu połączenia nauk i środków dotyczących środowiska naturalnego z gospodarczym, społecznym i administracyjnym rozwojem danego obszaru oraz zapewnienia korzyści z takiego współdziałania.***

Or. en

Uzasadnienie

Nowy rodzaj podejścia do ochrony środowiska morskiego wymaga odejścia od tradycyjnego

myślenia sektorowego. Sektory związane ze środowiskiem naturalnym, nauką, zdrowiem, handlem i przemysłem muszą uwzględniać sprawy, które tradycyjnie należały do innych sektorów.

Poprawkę złożyła Dorette Corbey

Poprawka 101

Artykuł 12 ustęp 3 akapit drugi a (nowy)

Środki przyjęte przez państwa członkowskie muszą opierać się na zasadach dobrego zarządzania zasobami oceanicznymi, w szczególności na zasadzie „zanieczyszczający płaci”, podejściu ekosystemowym, zasadzie ostrożności, dobrym zarządzaniu i zarządzaniu zasobami.

Or. nl

Poprawkę złożyła Dorette Corbey

Poprawka 102

Artykuł 12 ustęp 4 a (nowy)

4a. Środki te w każdym wypadku obejmują:

- środki zapobiegające zrzutom ze statków balastu w postaci nieoczyszczonej wody;***
- środki ustalające maksymalny dozwolony połów ryb na naukowo uzasadnionych i bezpiecznych pod względem biologicznym limitach;***
- ograniczenie przyłowów poprzez zastosowanie wybiórczych metod połowowych;***
- środki pozwalające na wystarczająco szybkie wykrywanie i zwalczanie nielegalnych zrzutów;***
- ustanowienie morskich obszarów chronionych, a w razie potrzeby także rezerwatów przyrody;***
- środki zapobiegające zaśmiecaniu morza i***

plaż.

Or. nl

Poprawkę złożyła Dorette Corbey

Poprawka 103
Artykuł 12 ustęp 6 a (nowy)

6a. Po zasięgnięciu opinii wszystkich zainteresowanych stron Komisja, najpóźniej [w trzy lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy], zgodnie z procedurą określoną w art. [22 ust. 2] przyjmie szczegółowe kryteria i normy stosowania zasad dobrego zarządzania zasobami oceanicznymi.

Or. nl

Uzasadnienie

Ważne jest przyjęcie jasnych kryteriów i norm dokładnie określających, co obejmują zasady dobrego zarządzania zasobami oceanicznymi, tak aby państwa członkowskie wiedziały, do czego mają się stosować podczas opracowywania strategii opartych na tych zasadach.

Poprawkę złożyła Linda McAvan

Poprawka 104
Artykuł 13 ustęp 1 część wprowadzająca

1. Jeżeli państwo członkowskie ***określa obszar na terytorium europejskich wód morskich***, na którym z podanych poniżej względów ***cele środowiskowe*** nie ***mogą*** zostać ***osiągnięte*** z zastosowaniem środków podjętych przez to państwo członkowskie, wówczas powinno ono wyraźnie wskazać ten ***obszar*** w swoim programie środków i przekazać Komisji niezbędne ***dowody*** uzasadniające jego opinię:

1. Jeżeli państwo członkowskie, ***które ustanowiło program środków na mocy art. 12 ust. 1 stwierdza przypadek***, w którym z podanych poniżej względów ***dobry stan ochrony środowiska*** nie ***może*** zostać ***osiągnięty*** z zastosowaniem środków podjętych przez to państwo członkowskie, wówczas powinno ono wyraźnie wskazać ten ***przypadek*** w swoim programie środków i przekazać Komisji niezbędne ***wyjaśnienia*** uzasadniające jego opinię:

Or. en

Uzasadnienie

Wyraźne wymienienie w tym kontekście „dobrego stanu ochrony środowiska” będzie bardziej zgodne z tym, co chcemy osiągnąć dzięki tej dyrektywie. Poprawka umożliwi państwom członkowskim skoncentrowanie się na najbardziej problemowych obszarach podczas określania wyjątków.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 105

Artykuł 13 ustęp 1 litera c)

c) modyfikacje lub zmiany fizycznych cech wód morskich *spowodowanych* przez działania podjęte z ważnych względów interesu publicznego, **które przewyższyły negatywny wpływ na środowisko.**

c) modyfikacje lub zmiany fizycznych cech wód morskich *spowodowane* przez działania podjęte z ważnych **i priorytetowych** względów interesu publicznego.

Or. fr

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka opiera się na poprawce nr 32 sprawozdawcy i jej celem jest ograniczenie liczby możliwych wyjątków.

Poprawkę złożyli Adamos Adamou i Carl Schlyter

Poprawka 106

Artykuł 13 ustęp 2

2. W sytuacji przewidzianej w ust. 1 lit. c) państwa członkowskie **zapewnią, by modyfikacje lub zmiany w sposób trwały nie wykluczały ani nie zagrażały osiągnięciu dobrego stanu ochrony środowiska** w danym regionie morskim.

2. W sytuacji przewidzianej w ust. 1 lit. c) państwa członkowskie **podejmują odpowiednie środki, by złagodzić lub zmniejszyć stopień, w jakim osiągnięcie dobrego stanu ochrony środowiska** w danym regionie morskim **nie jest możliwe.**

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka opiera się na poprawce nr 32 sprawozdawcy i dąży do dalszego uściślenia sytuacji, w której możliwe jest przyznanie odstępstwa od zasad, w szczególności dzięki zastosowaniu pojęcia złagodzenia.

Poprawkę złożył Johannes Blokland

Poprawka 107
Artykuł 15 ustęp 1

Na podstawie programów środków
notyfikowanych na mocy art. 12 ust. 5, w
przypadku każdego państwa
członkowskiego Komisja ocenia czy
notyfikowane programy stanowią właściwe
środki osiągnięcia dobrego stanu ochrony
środowiska zgodnie z art. 8 ust. 1.

Na podstawie programów środków
notyfikowanych na mocy art. 12 ust. 5, w
przypadku każdego państwa
członkowskiego Komisja ocenia czy
notyfikowane programy stanowią właściwe
środki osiągnięcia dobrego stanu ochrony
środowiska zgodnie z art. 8 ust. 1, **zwracając
należytą uwagę na ewentualne
ograniczenie jurysdykcji lub władzy danego
państwa członkowskiego, spowodowane
zobowiązaniami wynikającymi z prawa
międzynarodowego.**

Or. nl

Uzasadnienie

Zgodnie z Konwencją ONZ o prawie morza władza danego kraju poza strefą 12 mil jest bardzo ograniczona. Dyrektywa nie może mieć zastosowania do terytorium, które nie podlega państwu członkowskiemu. Jeżeli wody europejskie rozciągają się na obszar, na którym państwo członkowskie ma tylko ograniczone uprawnienia, należy to uwzględnić do celów stosowania niniejszej dyrektywy. Prawo międzynarodowe ma pierwszeństwo przed prawem europejskim.

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 108
Artykuł 18 ustęp 1 a (nowy)

***1a. Zgodnie z ust. 1 państwa członkowskie
w miarę możliwości angażują
zainteresowane strony, wykorzystując
istniejące organy lub struktury
zarządzające, w tym regionalne konwencje
morskie, naukowe organy doradcze oraz
regionalne komitety doradcze (RAC).***

Or. en

Uzasadnienie

Jeżeli można wykorzystać istniejące struktury do ułatwienia konsultacji, powinno się to uczynić. W szczególności dialog z sektorem rybołówstwa powinien być koordynowany za pośrednictwem regionalnych organów doradczych (ds. rybołówstwa), a konsultacje ze środowiskami naukowymi powinny odbywać się za pośrednictwem m.in. ICES i konwencji regionalnych.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 109
Artykuł 18 ustęp 1 a (nowy)

1a. Państwa członkowskie tworzą strukturę na rzecz regularnej wymiany opinii i informacji obejmujące właściwe władze lokalne, ekspertów, organizacje pozarządowe oraz ogół zainteresowanych użytkowników w danym regionie lub podregionie morskim. Struktura ta ma być bezpośrednio powiązana z regionalnymi komitetami doradczymi ds. rybołówstwa, wspieranymi przez Unię Europejską.

Or. fr

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu zapewnienie większej przejrzystości informacji.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 110
Artykuł 19 ustęp 1

1. Komisja opublikuje ***pierwsze sprawozdanie z oceną procesu wdrażania niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat po otrzymaniu wszystkich programów środków, a najpóźniej do roku 2021.***

Kolejne sprawozdania Komisja publikować będzie co sześć lat.

1. Komisja opublikuje ***[4 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] sprawozdanie, w którym określi istniejące konflikty lub komplementarność między zmianami niniejszej dyrektywy i obowiązkami i zobowiązaniami, o których mowa w art. 2a.***

Sprawozdanie to jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Komisja przekazuje sprawozdania
Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Or. fr

Uzasadnienie

Poprawka ta ma zagwarantować, że wszelkie konflikty między ulepszeniem istniejących polityk wspólnotowych, takich jak wspólna polityka rybołówstwa i polityka ochrony środowiska naturalnego, będą identyfikowane i rozwiązywane, a ewentualna komplementarność zwiększana.

Poprawkę złożył Anders Wijkman

Poprawka 111
Artykuł 19 a (nowy)

Artykuł 19a

Najpóźniej do 2008 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie warunków wstępnych do uznania Arktyki za obszar chroniony, podobny do Antarktyki, i określony jako „naturalny rezerwat poświęcony pokojowi i nauce”.

Or. en

Uzasadnienie

Arktyka jest unikalnym ekosystemem. Zagrożenia wynikające z obecnej i przyszłej eksploatacji tego regionu należy starannie ocenić, biorąc pod uwagę zwłaszcza skutki zmian klimatycznych, prowadzące do przekształcania się coraz większych jego obszarów z regionu pokrytego lodem w morze.

Poprawkę złożył Carl Schlyter

Poprawka 112
Artykuł 20 a (nowy)

Artykuł 20a

W ciągu [24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przedstawi sprawozdanie w sprawie

postępów w zakresie tworzenia globalnej sieci obszarów chronionych oraz okresów i obszarów zamkniętych służących ochronie wylęgarni oraz okresów zgodnych ze zobowiązaniami wynikającymi z decyzji VII/5 Konwencji o różnorodności biologicznej, a także w sprawie wkładu Wspólnoty w tworzenie takiej sieci.

Na tej podstawie do roku 2012 Komisja - odpowiednio do okoliczności i zgodnie z procedurami określonymi w Traktacie - zaproponuje wszelkie dodatkowe środki wspólnotowe potrzebne do realizacji celu polegającego na ochronie reprezentatywnej sieci morskich obszarów chronionych.

Or. en

Uzasadnienie

Wspólnota Europejska jako sygnatariusz Konwencji o różnorodności biologicznej jest zobowiązana do ochrony reprezentatywnej sieci morskich obszarów chronionych do roku 2012 oraz okresów/obszarów zamkniętych służących ochronie wylęgarni oraz okresów lęgowych. Rozwijając wspólnotową sieć obszarów chronionych Komisja powinna ocenić udział Wspólnoty w tworzenie reprezentatywnej globalnej sieci morskich obszarów chronionych i w razie konieczności zaproponować dalsze środki.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 113
Artykuł 21 ustęp 1

1. Załączniki II, III i IV należy dostosować do postępu naukowego i technicznego zgodnie z procedurą określoną w art. [22 ust. 2], z uwzględnieniem okresów przeglądu i aktualizacji strategii morskich ustanowionych w art. 16 ust. 2.

1. Załączniki II, III i IV należy dostosować do postępu naukowego i technicznego zgodnie z procedurą określoną w art. [22 ust. 2a], z uwzględnieniem okresów przeglądu i aktualizacji strategii morskich ustanowionych w art. 16 ust. 2.

Or. en

Uzasadnienie

W następstwie wprowadzenia nowych przepisów dotyczących komitologii (decyzja Rady 2006/512/WE z dnia 17 lipca 2006 r.) konieczne jest dostosowanie prawodawstwa będącego w trakcie procesu legislacyjnego. W przypadku dyrektywy w sprawie strategii morskiej nowa

procedura regulacyjna połączona z kontrolą powinna mieć zastosowanie do dostosowania załączników II, III i IV do postępu naukowego i technicznego, ponieważ są to środki ogólne, służące zmianie mniej istotnych elementów podstawowego instrumentu w rozumieniu decyzji Rady 2006/512/WE.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 114

Artykuł 21 ustęp 2, część wprowadzająca

2. W razie konieczności Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. [22 *ust. 2]*, przyjąć:

2. W razie konieczności Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. [22 *ust. 2a]*, przyjąć:

Or. en

Uzasadnienie

W następstwie wprowadzenia nowych przepisów dotyczących komitologii (decyzja Rady 2006/512/WE z dnia 17 lipca 2006 r.) konieczne jest dostosowanie prawodawstwa będącego w trakcie procesu legislacyjnego. W przypadku dyrektywy w sprawie strategii morskiej nowa procedura regulacyjna połączona z kontrolą powinna mieć zastosowanie do przyjmowania norm dotyczących stosowania załączników II, III i IV oraz do przyjmowania formatów technicznych w celu przekazywania i przetwarzania danych, w tym danych statystycznych i kartograficznych. Są to środki ogólne, służące zmianie mniej istotnych elementów podstawowego instrumentu w rozumieniu decyzji Rady 2006/512/WE.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 115

Artykuł 21 ustęp 2a (nowy)

2a. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a i 7 decyzji 1999/468/WE zmienionej decyzją 2006/512/WE.

Or. en

Uzasadnienie

W następstwie wprowadzenia nowych przepisów dotyczących komitologii (decyzja Rady 2006/512/WE z dnia 17 lipca 2006 r.) konieczne jest dostosowanie prawodawstwa będącego w trakcie procesu legislacyjnego. Ta poprawka wprowadza do dyrektywy w sprawie strategii morskiej nową „procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą”.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 116
Załącznik –I litera b) (nowa)

b) populacje wszystkich żywych zasobów morskich zostały odnowione i są utrzymywane na poziomie, który w dalszej perspektywie może zapewnić bogactwo gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej, wykazując rozkład ze względu na wiek i rozmiary populacji, świadczący o dobrym zdrowiu zasobów;

Or. fr

Uzasadnienie

Rozszerza zastosowanie na „wszystkie żywe zasoby morskie” zgodnie z terminologią międzynarodową i unijną. Pojęcie „pełnej zdolności reprodukcyjnej” jest postrzegane jako bliższe podejściu ekosystemowemu i zmienia kryteria z dotyczących tylko danych połowowych na takie, które obejmują również inne żywe stworzenia. Zastępuje poprzednią lit. b) z poprawki nr 37 w projekcie sprawozdania.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 117
Załącznik –I litera b a) (nowa)

ba) rozkład i bogactwo gatunków, które nie są bezpośrednio poławiane, nie mogą (w znacznym stopniu) ucierpieć w wyniku działalności człowieka;

Or. fr

Uzasadnienie

Dodaje cele dla gatunków, które nie są przedmiotem połowów, ale są chwytane jako przyłów. Chodzi o żółwie morskie i delfiny itd., ale także niektóre gatunki rekinów i inne gatunki ryb.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 118

Załącznik –I litera e) (nowa)

e) stężenia substancji ekotoksycznych pochodzenia antropogenicznego, (obejmujących substancje syntetyczne i chemiczne zakłócające funkcje hormonalne) są bliskie zeru i jest pewność, że nie mogą one powodować bezpośrednio lub pośrednio szkód dla środowiska ani zdrowia ludzkiego;

Or. fr

Uzasadnienie

Sformułowanie bardziej zgodne z konwencjami międzynarodowymi. Zastępuje poprzednią lit. e).

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 119

Załącznik –I litera f) (nowa)

f) stężenia substancji ekotoksycznych pochodzenia naturalnego są bliskie naturalnym poziomom stężeń tych substancji w ekosystemie;

Or. fr

Uzasadnienie

Poprzedni tekst obejmował kilka substancji chemicznych należących do tych samych kategorii. Sugerowane zmiany wyraźnie rozróżniają substancje wyprodukowane przez człowieka i naturalnie występujące w przyrodzie. Zastępuje poprzednią lit. f).

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 120

Załącznik –I litera g) (nowa)

g) wpływ organicznych zanieczyszczeń i

nawozów pochodzących z nadbrzeża lub ze źródeł lądowych, z akwakultury lub wyziewów z kanałów czy też innych odpływów znajduje się poniżej poziomu mogącego niekorzystnie wpływać na środowisko naturalne lub zdrowie ludzkie lub na zgodne z prawem korzystanie z morza i jego brzegów;

Or. fr

Uzasadnienie

Zmiany dążą do włączenia do tego kryterium składników odżywczych i dostosowują do pozostałych kryteriów sformułowanie dotyczące zdrowia i szkód dla środowiska. Zastępuje poprzednią lit. g).

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 121

Załącznik –I litera g a) (nowa)

ga) eutrofizacja spowodowana na przykład emisjami substancji odżywczych, jak fosfor i azot, została zmniejszona do poziomu, na którym nie powoduje już negatywnych skutków, takich jak zanik bioróżnorodności, degradacja ekosystemów, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód;

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka oparta na poprawce sprawozdawcy nr 37. Eutrofizacja jest jednym z najpoważniejszych problemów, zwłaszcza w regionie Morza Bałtyckiego, który trzeba rozwiązać w sposób zdecydowany i możliwie szybki.

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 122

Załącznik –I litera k) (nowa)

k) regulowane zrzuty operacyjne z platform i rurociągów oraz stosowanie płuczek wiertniczych nie stanowią poważnego zagrożenia dla środowiska morskiego, a przypadkowe uwalnianie substancji z przybrzeżnych rafinerii ropy i instalacji gazowniczych zostało ograniczone;

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka oparta na poprawce sprawozdawcy nr 37 k). Wydobycie oraz produkcja ropy i gazu w Europie powinna zostać utrzymana, aby nie zwiększać uzależnienia UE od zewnętrznych dostaw ropy i gazu. Jak dotąd nie istnieje technologia zmniejszająca do zera operacyjne zrzuty ropy i wykorzystanie niektórych typów płuczek wiertniczych. Jednocześnie standardy w dziedzinie środowiska powinny być stale podnoszone za pośrednictwem regionalnych konwencji morskich, w szczególności OSPAR, zawierających wdrażane określone przepisy, ambitne cele i szczegółowe strategie dla przemysłu przybrzeżnego UE. UE i wszystkie państwa członkowskie dysponujące przemysłem przybrzeżnym są stronami regionalnych konwencji morskich, a poprawka jest zgodna z tymi konwencjami.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 123

Załącznik –I litera ka) (nowa)

ka) niebezpieczne zrzuty eksploatacyjne i zanieczyszczenia uwalniane z transportu morskiego zostały usunięte, a ryzyko wypadków, które mogłyby spowodować niebezpieczne zanieczyszczenia, zostało ograniczone do minimum;

Or. fr

Uzasadnienie

Nowa wersja ma na celu lepsze dostosowanie tekstu do umów międzynarodowych.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 124

Załącznik –I litera n) (nowa)

n) zagrożenie hałasem generowane na przykład przez transport morski i podwodny sprzęt akustyczny zostało ograniczone do minimum, aby uniknąć wywierania negatywnego wpływu na organizmy morskie, zdrowie ludzkie lub zgodne z prawem korzystanie z morza i jego brzegów;

Or. fr

Uzasadnienie

Zmiany mają na celu uznanie hałasu za formę zanieczyszczenia i dostosowanie do pozostałych kryteriów sformułowań dotyczących zdrowia i szkód dla środowiska. Zastępuje lit. n).

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 125
Załącznik –I litera o) (nowa)

o) systematyczne/celowe zrzućcia ciał stałych, cieczy lub gazów w słup wodny lub w dno morskie/podłóże są uwzględnione w ocenie oddziaływania i wymagają zezwolenia przed każdym zrzućciem;

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka oparta na poprawce sprawozdawcy nr 37 o). Należałoby umożliwić lub powinno być dalej możliwe geologiczne składowanie dwutlenku węgla ze względu na łagodzenie zmian klimatycznych, składowanie gazu geologicznego celem zabezpieczenia dostaw oraz wtryskiwanie/ponowne wtryskiwanie gazów i substancji płynnych w dno morskie przez przemysł przybrzeżny celem uniknięcia zrzućciów lub ułatwienia odzyskiwania ropy i gazu, z zastrzeżeniem oceny skutków i jednoznacznego zezwolenia. Przepisy OSPAR już regulują wtryskiwanie/ponowne wtryskiwanie substancji w dno morskie.

Poprawkę złożyła Marie-Noëlle Lienemann

Poprawka 126
Załącznik –I litera p) (nowa)

p) w każdym regionie udział obszarów morskich chronionych przed potencjalnie szkodliwą działalnością człowieka, jak również różnorodność składowych ekosystemów obecnych na tych obszarach, są wystarczające, aby skutecznie przyczynić się do regionalnej i globalnej sieci chronionych obszarów morskich.

Or. fr

Uzasadnienie

Nowe kryterium ma na celu wprowadzenie środka gwarantującego, że wystarczająca część obszaru będzie chroniona przed niszczącą działalnością ludzi. Zastępuje lit. p).

Poprawkę złożyła Urszula Krupa

Poprawka 127

Załącznik II tabela 2 „Strata fizyczna”

Przygłuszanie (np. przez sztuczne struktury,
wyladunek urobku z pogłębiania)

Kolmatacja (np. przez stałe struktury)

Przygłuszanie (np. przez sztuczne struktury,
odkładanie urobku z pogłębiania)

Uszczelnianie (np. przez stałe struktury)

Or. pl

Uzasadnienie

Doprecyzowanie terminów.

Poprawkę złożyła Eija-Riitta Korhola

Poprawka 128

Załącznik II tabela 2 „Skażenie toksyczne”

Wprowadzenie związków syntetycznych
(np. pestycydów, środków chroniących
przed osadzaniem się brudu, dwufenyli
wielochlorowanych - PCB)

Wprowadzenie związków niesyntetycznych
(np. metali ciężkich, węglowodorów)

Wprowadzanie radionuklidów

Wprowadzenie związków syntetycznych
(np. pestycydów, środków chroniących
przed osadzaniem się brudu, dwufenyli
wielochlorowanych - PCB)

Wprowadzenie związków niesyntetycznych
(np. metali ciężkich, węglowodorów)

Uzasadnienie

Wymienienie na tej liście „wprowadzania radionuklidów” nie jest spójne z punktem uzasadnienia 28, który stwierdza, że „kontrola zrzutów i emisji powstających na skutek użytkowania materiałów radioaktywnych jest uregulowana w art. 30 i 31 traktatu Euratom i z tego względu nie jest objęta niniejszą dyrektywą”.

Poprawkę złożyła Urszula Krupa

Poprawka 129

Załącznik II tabela 2 „Skażenie toksyczne”

Wprowadzenie związków syntetycznych
(np. pestycydów, środków **chroniących**
przed osadzaniem się brudu, dwufenyli
wielochlorowanych - PCB)

Wprowadzenie związków syntetycznych
(np. pestycydów, środków **antyporostowych,**
polichlorowanych bifenyli - PCB)

Wprowadzenie związków niesyntetycznych
(np. metali ciężkich, węglowodorów)

Wprowadzenie związków niesyntetycznych
(np. metali ciężkich, węglowodorów)

Wprowadzanie radionuklidów

Wprowadzanie radionuklidów

Or. pl

Uzasadnienie

Doprecyzowanie terminów.

Poprawkę złożyła Urszula Krupa

Poprawka 130

Załącznik II tabela 2 „Zakłócenie biologiczne”

Wprowadzenia patogenów
drobnoustrojowych

Wprowadzenia patogenów
drobnoustrojowych

Wprowadzenie gatunków **nierodzących** i
przemieszczanie

Wprowadzenie gatunków **obcych** i
przemieszczanie

Eksploatacja selektywna gatunków (np.
połowy handlowe i rekreacyjne)

Eksploatacja selektywna gatunków (np.
połowy handlowe i rekreacyjne)

Or. pl

Uzasadnienie

Doprecyzowanie terminów.